

Magyarék is a globalisták közé álltak

2024 június 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A 2026-os parlamenti választást már nem a jobb–bal megosztottság fogja dominálni. - Deák Dániel írása.

Már szinte politológiai közhely, hogy a június 9-i EP-választáson átalakult a magyar pártrendszer: míg a régebbi balliberális formációk összeomlottak, Magyar Péter új szerepl?ként a szavazatok közel harminc százalékát meg

tudta megszerezni. A külföldi finanszírozók – átlátva, hogy a magyar társadalom többsége jobboldali – új taktikával próbálkoznak, a magukat baloldalinak valló formációkat lecserélték. Mindebb?l fakadóan

a 2026-os választás meglátásom szerint már nem a jobboldal–baloldal törésvonal mentén zajlik majd, hanem a szuverenista–globalista törésvonal lesz a meghatározó.

De mi következik ebb?l, és mit jelent mindez? Vegyük sorra!

Hosszú évtizedeken keresztül úgy volt a legegyszer?bb leírni a magyar politikai helyzetet, hogy vannak a balliberális pártok és vannak a jobboldali formációk. Ezt szokták a köznyelvben a bal–jobb megosztottságnak nevezni. Az elmúlt évek választási kampányai is e törésvonal mentén zajlottak, a kormányoldal folyamatosan baloldalizta a politikai ellenfeleit, míg a balliberális oldal kezdetben jobboldalinak, mostanában pedig egyre gyakrabban széls?jobboldalinak nevezi a kormánypártokat. Ez eddig jól leírta a magyar belpolitikai felosztást, hiszen olyan pártok domináltak a közéletet, amelyek könnyen elhelyezhet?k voltak ezen a skálán.

Voltak ugyan próbálkozások egyes politikai formációk részér?l, hogy kitörjenek ebb?l a felosztottságból, de ezek a próbálkozások rendre kudarcot vallottak. Ilyen volt például a Momentum esete, amely a megjelenése éveiben még centrumpártként pozicionálta magát, de mára egyértelm?en liberálisként tekintenek magukra, a bal–jobb skálán világosan a baloldalhoz sorolták be magukat.

Magyar Péter megjelenése és a júniusi EP-választáson elért közel harmincszázalékos eredménye ugyanakkor teljesen átformálta a magyar belpolitikát és a magyar pártrendszert: a Fidesz továbbra is toronymagasan a leger?sebb párt Magyarországon, az ellenzéki térfélen azonban megjelent egy olyan formáció, amely centrumpártként tekint magára, a balliberális pártok pedig kispártokká váltak.

Ha gyökeres változás nem lesz, akkor mindebb?l fakadóan a 2026-os parlamenti választáson várhatóan már nem a jobb–bal megosztottság fogja dominálni a magyar közbeszédet, hanem sokkal inkább a szuverenista–globalista törésvonal, amely már az elmúlt években er?sen éreztette a hatását. Lényegében a már régóta létez? európai törésvonal jelenik meg még dominánsabban a magyar közbeszédben.

Azt, hogy más országokban mennyire m?ködik már ez a megosztottság, jól példázza Szlovákia esete, ahol a belpolitikai térfelek már régóta a szuverenista–globalista törésvonal mentén értelmezhet?k. Robert Fico szlovák miniszterelnök – aki ellen az EP-kampányban merényletet követtek el – például szociáldemokrata pártot vezet, azaz a magyar dimenzióban baloldaliként tekintünk rá, azonban egyértelm?en szuverenista politikusnak számít, tehát a legfontosabb európai kérdésekben ugyanazt az álláspontot képviseli, mint amit a magyar jobboldali kormány is. Ugyancsak kiváló példa Csehország, ahol a szintén Orbán-szövetséges Andrej Babis pártja most hagyta ott a Momentumot is egyel?re a sorai között tudó liberális pártcsaládot, és csatlakozik várhatóan valamelyik szuverenista politikai csoportosuláshoz, miközben a Babis vezette ANO alapvet?en egy liberális cseh párt.

Hogy mit jelent mindez? Azt, hogy a jobb–bal megosztottság már egyértelm?en meghaladott, az Európában kialakult er?viszonyokat és politikai ellentéteket már egyre kevésbé tudjuk leírni ezekkel a szavakkal. Helyette sokkal értelmezhet?bb a szuverenista–globalista leírás, mely szavaknak természetesen rengeteg szinonimáját használhatjuk a hétköznapokban: nemzeti, lokalista és föderalista, multinacionális.

Ha így tekintünk a magyar belpolitikai megosztottságra, akkor

Magyar Péter is egyértelm?en besorolható, világosan a globalista politikai tábort er?síti. Természetesen az er?ltetett szimbólumhasználat, a nemzeti színek markáns megjelenítése els? látásra megtéveszthet? a gyanútlan szemlél?t, ugyanakkor a Tisza Párt megválasztott politikusai, Magyar Péter Európai Néppárthoz történ? csatlakozása és a megnyilvánulásai a közéleti kérdésekben mind-mind azt támasztják alá, hogy ez az új formáció jól beilleszthet? abba a globalista körbe, amely szemben áll a nemzeti szuverenista magyar kormánnyal és európai partnereivel.

Ugyanahhoz a globalista körhöz tartozik, mint a DK, a Momentum és a többi balliberális formáció Magyarországon.

Elég csak arra gondolni, hogy Magyar Péter EP-jelöltjei többségében külföldön él? vagy külföldi multinacionális cégeknél dolgozó emberek, akik mind globalista szemléletet képviselnek. Kísérteties a hasonlóság a Momentummal. A lista második helyén szerepelt például Dávid Dóra, aki Magyar Péter több párttársához hasonlóan régóta külföldön él. 2014-ben az Advocates for International Development nev? szervezetnél volt

gyakornok, amelynek egyik partnere jelenleg a Jenner & Block, David Pressman ügyvédi irodája. 2014-ben pedig a Soros-féle Open Society Initiative, valamint a szintén a milliárdos spekuláns által pénzelt Amnesty International volt a partnerük. Ezt követ?en Dávid Dóra 2015-ben közel egy éven keresztül annál a Save the Children nev? civil szervezetnél dolgozott, amely 2016 óta több alkalommal is kapott támogatást Soros György Open Society Foundations nev? alapítványától. A politikus 16 éves kora óta külföldön él, jogi végzettségeit is Angliában, illetve Németországban szerezte. Több nagyvállalatnál is dolgozott, jelenleg a Facebook/Meta jogtanácsosa.

Nem meglep?, hogy Magyar Péter els? dolga volt, hogy csatlakozzon az Európai Néppárthoz, ahonnan a Fidesz, most pedig a KDNP is távozott. Ez a korábban jobboldali pártcsalád mára egyértelm?en a globalista oldalra tolódott, és er?teljesen háborúpárti álláspontot képvisel, rendre együttm?ködik az ugyancsak globalista álláspontot képvisel? baloldali, liberális formációkkal.

Természetesen 2026-ig még sok id? eltelik, Magyar Péter is világosabban definiálhatja a politikai hovatartozását, ugyanakkor jelen tudásunk szerint a szuverenista–globalista törésvonal lesz az, ami legvalószín?bben leírja majd a magyar belpolitikai megosztottságot. Szintén világosan elhelyezi majd a szerepl?ket az ?sszel kezd?d? új parlamenti szezon Brüsszelben, amelynek során érdemes lesz majd figyelni, miként szavaznak a most megválasztott képvisel?k a hazánk számára fontos kérdésekben. Nehéz lesz elképzelni, hogy Magyar Péterék az Európai Néppárt er?sen háborúpárti elképzeléseivel szembemennének, de Ursula von der Leyen személyér?l is hamarosan szavazniuk kell. Az Európai Bizottság elnökének megválasztásához ugyanis minden néppárti képvisel? szavazatára szükség lesz majd az Európai Parlamentben,

Magyar Péterék nem engedhetik meg maguknak, hogy nem szavaznak vagy talán nemmel voksolnak Ursula von der Leyen személyére. Ha pedig bekövetkezik a szavazás, és azon igennel voksolnak a Tisza Párt EP-képvisel?i, az világosan jelezni fogja, hogy ugyanahhoz a globalista oldalhoz tartoznak, amelyik támogatja a migrációt, a genderpropagandát és a háborút.

Ezzel szemben a szuverenista magyar kormány kiáll a nemzeti érdekek mellett, és elutasítja mindezt.

Deák Dániel

A szerz? a XXI. Század Intézet vezet? elemz?je, a Megafon tagja

www.magyarnemzet.hu

Ajánló